

Eerste lezing: Leviticus 13: 1,2,45,46

Evangelie: Marcus 1 : 40-45

Datum : 11-02-2024

Overweging door: Tineke C.M.Renkema-Boersma

DE AANRAKING

Het is nog niet lang geleden. Wij hielden afstand van elkaar. Anderhalve meter om besmetting met het coronavirus te voorkomen. Het bracht vele mensen in een zeer pijnlijk isolement. De Schriftwoorden van vandaag roepen deze periode op. Want: Vandaag gaat het in de lezingen ook een om een zeer besmettelijke huidziekte met alle gevolgen van dien.

Onze huid is een heel gevoelig orgaan. Het is behalve beschermingslaag ook dé plaats waar ons lichaam contact maakt met de ander, waar we aanraken en aangeraakt worden. Dat vraagt over en weer vertrouwen, want we zijn kwetsbaar als het over aanraking gaat. Het gevolg van deze huidziekte waar het vandaag over gaat, is niet alleen ernstig lichamelijk lijden, maar ook affectief gemis. Mensen moeten afstand bewaren, moeten naar eenzame plaatsen gaan. Afgesneden worden zij van de ander, van de bewoonde wereld. En dat, juist op het moment, dat je zoveel zorg en steun nodig zou hebben. En: Ook de ziel is bij deze ziekte betrokken. Want waar een priester deze ziekte vaststelt, zal hij je onrein verklaren. De tempel, dat huis van God, wordt dan tot verboden terrein.

De man van het evangelie van vandaag, gaat, tegen alles in, naar Jezus toe. Alleen die beweging al: Hij komt dichtbij Hem, alle regels ten spijt, en knielt voor hem neer. En dan zijn woorden: 'Als u wilt, kunt u mij rein maken' Dat Jezus het kan, daar bestaat bij deze man geen twijfel over, maar wil Hij het! Dat brengt een enorme spanning. En let op: Hij vraagt niet in de eerste plaats om genezing van zijn lichaam, maar om herstel van zijn ziel: Rein worden! Hij wil weer kunnen verblijven in het huis van de Heer. 'Als U het wilt! ' We horen het: Uw wil geschiedde. Uw wil zal heel mijn willen zijn. Ik ben van U, beschik over mij, geheel volgens uw wil. Overgave.

Jezus kreeg medelijden, zo staat er. Dat woord medelijden zoals het hier staat, betekent letterlijk 'tot in zijn ingewanden bewogen', dus tot in zijn diepste wezen geraakt. Het mag niet, het kan niet, en toch! Jezus raakt hem aan! Ik wil het: word rein! Het is die verboden aanraking die deze man geneest. Door zijn aanraking wordt de verbinding herstelt, het isolement opgeheven, de ziel gered. Gered door de Mensenzoon, die zich te allen tijde met heel zijn wezen zich zal verzetten tegen alles wat een mens isoleert. Want zo heeft God de mens niet bedoeld. Bedoeld zijn wij om verbonden te zijn naar lichaam, naar geest. Bedoeld om te vertrouwen, de een, de ander; de ander de een.

Maar opmerkelijk wat dan volgt: De Naardens vertaling zegt het zo, 'dan valt Jezus hard tegen hem uit en jaagt hem meteen weg. Hij zegt tot hem: Zie toe dat je aan niemand iets zegt, nee wegwezen, toon je aan de priester en offer je voor de reiniging wat Mozes heeft opgedragen.' Wat is hier gaande? Jezus laat zien dat hij de wet, waarbij aanraken van mensen met deze ziekte verboden is, niet zou willen afschaffen. Nee, Hij is niet

gekomen om de wet te niet te doen, maar om deze vol te maken. Vandaar dat alsnog volgt: Laat je aan de priester zien!

En wat is dan de reden dat hij niemand iets mag zeggen van wat hem is overkomen? Vreemd toch? Het eerste wat in mij opkomt is dat Jezus wellicht bang is overweldigd te worden door mensen die genezing vragen. Maar vorige week hoorden we nog dat hij goed grenzen kan stellen en waar nodig een eenzame plaats opzoekt. Maar waarom mag deze man dan niets aan anderen zeggen over wat hem gebeurde? Ik Ik dacht erover na en kwam tot het volgende: Daarvoor moeten we terug naar het begin van het evangelie: Hij is geroepen om het goede nieuws te verkondigen en zichtbaar te maken dat koninkrijk van God dat nabij is. Hij is wellicht bang, dat mensen aan deze boodschap voorbij gaan. Dat zij alleen in hem zullen geloven vanwege de tekenen, maar hem niet zullen volgen in zijn roeping. Natuurlijk: Genezen maakt iets zichtbaar van dat koninkrijk van God. Maar: Dat koninkrijk komt nabij door die weg van 'je leven geven', door vertrouwen op God, door blijven vertrouwen als alles duister is.

Wat doet de man met deze woorden van Jezus? Je verwacht dat hij gehoor geeft. Maar pijnlijk begrijpelijk is, dat hij overal gaat vertellen wat er aan hem is gebeurd. En de vraag van Jezus was juist om dat niet te doen. En dit heeft gevolgen!! Waar Jezus de mens redde uit zijn isolement, worden de rollen als het ware nu omgedraaid. Het is te gek voor woorden: De zieke man kan zich weer bewegen tussen de mensen, door toedoen, de aanraking van Jezus. Maar Jezus kan nu zelf niet meer openlijk in de stad verkeren.

Hij moet verblijven op eenzame plaatsen. Dit verhaal van vandaag is zo een voorafspiegeling van wat hem zal overkomen! Waar hij leven geeft, zal hem het leven worden ontnomen. Maar voorlopig is het nog niet zover. Er is nog een hele weg te gaan.

Er is ook voor ons een hele weg te gaan. Om elkaar nabij te zijn, verbond te leven, ook al kost het! En, waar nodig, de wet overtreden om dan tegelijkertijd diep trouw te zijn aan de wet, die zegt je naaste lief te hebben als jezelf. Hier en daar zijn mensen! Aanraken en je laten raken. Doen waartoe je bestemd bent. Leven geven!

Mag het zo zijn.